

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/1/2023
Identifikačné číslo spisu:	6817010290
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6817010290.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozhodnutia konanom 27. septembra 2023 v Bratislave, v trestnej veci obvineného F. Q. Y. H. L. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2018, sp. zn. 3To/156/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2018, sp. zn. 3To/156/2018

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku

v neprospech obvineného F. Q..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku s a z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. novembra 2018, sp. zn. 3To/156/2018, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Krajskému súdu v Banskej Bystrici s a p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Revúca (ďalej len „súd I. stupňa“) zo 17. septembra 2018, sp. zn. 1T/73/2017, bol obvinený F. Q. (ďalej len „obvinený“) uznaný za vinného v bode 1/ obžaloby zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Trestného zákona, v bode 2/ obžaloby zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a)

Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, § 127 ods. 5 Trestného zákona a v bode 3/ obžaloby zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, § 127 ods. 5 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že :

1/ od konca mesiaca august roku 2015 (po 28. auguste 2015) do 8. januára 2017 v obci M., v okrese Revúca, predovšetkým v rodinnom dome č. XXX, patriacom poškodenej B. S., nar. XX. X. XXXX, ale aj mimo neho a na ostatných miestach, hlavne po požití alkoholických nápojov, ale aj v čase, keď bol triezvy opakovane, vrieskal na poškodenú, svoju vtedajšiu družku, že „ju zabije“, vypisoval jej to aj formou sms správ, opakoval, že „zabije aj sám seba, ak s ním nebude žiť a opustí ho“ a presne

koncom mesiaca august roku 2015 (najskôr po 28. auguste 2015), v rodinnom dome poškodenej po tom, čo nesúhlasila, aby k nim prišli jeho deti, strčil ju na sedačku, začal ju škrtiť, a to až kým do izby neprišla jej dcéra W. S., nar. XX. Y. XXXX, pred ktorou na poškodenú kričal, že „Tvoja mama je kurva.“, čím jej spôsobil silné krvácanie zo stehov po operácii štítnej žľazy, ktoré si ošetrila sama bez vyhľadania lekárskeho ošetrovania,

koncom roka 2015, v rodinnom dome poškodenej na ňu minimálne v dvoch až troch prípadoch vrieskal, nadával jej, že „ho chce rozdeliť s jeho deťmi, že je špina, zlá matka, horšia ako macocha“, vyhrážal sa, že „sa zabije a obesiť“, zobral si aj opasky zo skrine a zatvoril sa do izby s tým, že sa ide obesiť a napísal aj listy na rozlúčku,

16. januára 2016, v rodinnom dome poškodenej, po tom ako táto vypla televízor hlavným vypínačom, strčil ju na posteľ a chcel ju udrieť päťou, ale neurobil to, pričom jej povedal, že „ešte raz a zabije ju“, na čo napísala svojej matke list na rozlúčku, následnebez jeho vedomosti zo strachu pred ním odišla v neskorých večerných hodinách, z domu ku svojej kamarátke P. W. za pomoci N. X. a jeho bratranca do obce W., v okrese Rožňava, na čo ju obvinený telefonicky kontaktoval, pričom na telefonáty nereagovala, následne jej písal sms správy, s obsahom, „kde sa nachádza, že ak sa do hodiny neozve, vyhlási po nej pátranie“, na čo aj dal 17. januára 2016 podnet na Obvodnom oddelení PZ v Jelšave,

17. januára 2016 po zistení, že by sa poškodená mohla nachádzať u svojej kamarátky, na ceste z W. do M. skrížil cestu svojim vozidlom P. W., pristúpil k vozidlu, otvoril zadné dvere, kde sedela poškodená, vytiahol ju za kabát z vozidla P. W., kričal na ňu, „aby si presadla do jeho vozidla, čo si myslí, kde bola“ a do vozidla obvineného nasadla zo strachu pred ním len za prítomnosti P. W. a jej syna Q. F., pričom obvinený aj počas cesty do M. na ňu kričal a ona plakala,

v marci roku 2016, v rodinnom dome poškodenej opakovane vykrikoval, že „sa zabije, že ju zabije a že bude mať na svedomí jeho deti“, následne ju aj naháňal na vozidle po obci M.A. a kričal, že „keď ju chytiť, tak to neprežije“ a minimálne dvakrát ju nevypustil ani do jej domu,

19. marca 2016, v rodinnom dome poškodenej opäť po nej vykrikoval za prítomnosti jej dcéry W. S., búchal do steny päťou, hodil po nej kvetináč a fľašu, následkom čoho dostala záchvat a bola privolaná RZP,

20. marca 2016, po tom ako jeho konanie v rodinnom dome poškodenej pokračovalo, zatelefonovala poškodená v čase o 13.49 h na telefónne číslo 0800 212 212 (Národná linka pre ženy zažívajúce násilie), pričom hovor trval celkom 1:11:37 h a po poučení odišla prespať s dcérou W. S. na bezpečné miesto, do hotela C. v H. D.,

na Veľkú noc v roku 2016 (od 25. marca 2016 do 28. marca 2016) v rodinnom dome poškodenej kričal na ňu a jej dcéru W. S., že „dá ju zatvoriť a jej dcéru do detského domova“, následne obe naháňal a do poškodenej sotil, pričom zo strachu pred ním v nočných hodinách utiekli k sesternici poškodenej L. Š. do bytovky v M. č. XXX,

31. júla 2016 čase okolo o 02.15 h., v obci L. M., v okrese Rožňava napadolpo požití alkoholických nápojov poškodenú tak, že jej vytrhol obe náušnice z uší, strčil ju k stene a ťahal ju popri stene za ruky

na miesto, kde bola tma, a tam ju buchol o stenu a začal ju škrtiť a hovoril jej, že „mu robí hanbu“, na čo verbálne zasiahol F. C. s tým, čo jej robí, ktorého následne obvinený fyzicky napadol, následne poškodená utekala za obvineným na hlavnú cestu, kde do nej strčil, v dôsledku čoho padala a jej pád zastavilo zábradlie pri základnej škole, obvinený ju bil päťami do rebier, do ruky a párkrát ju vyfackal, v dôsledku čoho utrpela pomliaždenie hrudníka vľavo, iné povrchové poranenie brucha, drieku a panvy, obojstranné pomliaždenie oblasti mandibuly vľavo, pomliaždenie iných a bližšie neurčených častí predkolenia vľavo, pomliaždenie členka vľavo, čo sú zranenia ľahké s dobou liečenia od 7 do 10 dní,

začiatkom októbra roku 2016, v rodinnom dome poškodenej kopal do dverí a vykrikoval po nej a jej dcére W. S., pričom poškodená privolala kamarátku P. W., odišla z domu pred Obvodné oddelenie PZ v Jelšave, odkiaľ zatelefonovala obvinenému, že „bud’ na neho podá trestné, alebo vypadne z jej domu, že to sa už nedá zvládnuť, čo s nimi robí“, na čo jej odpísal sms správu, že „môže ísť domov, že on ju u nej nie je“,

od konca mesiaca október roku 2016 (po 24. októbri 2016), po tom čo obvineného matka poškodenej B. P. vyhodila z vyššie uvedeného rodinného domu až do 5. januára 2017 zaslal poškodenej veľké množstvo sms správ aj obsahovo bezvýznamných a otravných, v ktorých sa jej vyhráždal aj tým, že „ju zabije, že ublíži jej sesternici za to, že povedala jej mame, že sa u nej skrývali, keď ich vyhnal z domu“ a zároveň jej vyčítal, že „za všetko môže ona, že odišla od neho, že ju obviní z krivej výpovede a že zariadi, aby išla sedieť“, na ktoré mu aj odpovedala zo strachu, aby za ňou už nechodil, v posledný vianočný deň v roku 2016, v byte obvineného na adrese M. č. XXX kričal na poškodenú, že „za čo chce peniaze, že všetko sám nezvládne“, pristúpil k nej, priložil jej svoj prst k hlave a urobil „piť“ a povedal, že „najprv pištoľou, ktorú si prinesie z práce zastrelí ju, a potom zastrelí aj seba a spolu odídu z tohto sveta, alebo budú žiť spolu na tomto svete, že iná možnosť nie je“, a

8. januára 2017, po tom, ako sa poškodená s ním odmietla stretnúť, tak sa prechádzal okolo rodinného domu poškodenej, bol aj vo dvore, z čoho mala strach a následne k nej okolo o 23.00 h. prišiel domov sused N. X. s tým, aby išla do bytu obvineného, že si drží pri krku nôž a keď nepríde, tak sa zabije a že už má nachystané aj rozlúčkové listy,

čím počas tohto obdobia poškodenej spôsobil vyššie uvedené zranenia, ktoré sa zhojili bez následkov, spustil v nej úzkostné a depresívne obranné mechanizmy, vrátane porúch spánku, zníženia sebavedomia, prežívania pocitov viny a zúženej záujmovej sféry a vyvolával v nej strach o život a zdravie svoje ako aj svojej dcéry W. S.. a W. S.. spôsobil akútne reakcie na stres a zvýšenú úzkosť a napätie a vyvolával strach,

2/ v presne nezistenom dni v mesiaci september 2015 v čase okolo po 15.00 h., po incidente z konca mesiaca august roku 2015, kde ju fyzicky napadol, v rodinnom dome poškodenej si k nej na terase prisadol, pričom bol s ňou v tom čase pohádaný a povedal jej „a teraz sa rozhodni, buď budeme spolu tu alebo tam“, čím myslel druhý svet, a ukázal jej služobnú zbraň, ktorú mal pod mikinou, do ktorej pred ňou vložil zásobník s nábojmi, čím v nej vzbudil obavu o svoj život a život jej dcéry W. S.. a podvolila sa mu a viac mu neodporovala,

3/ po napadnutí poškodenej na Dňoch obce L. M., teda niekedy po 31. júli 2016, v rodinnom dome poškodenej tejto povedal, aby v danej veci podala oznámenie na F. C. a nepravdivo vypovedala, lebo ak to neurobí a jeho prepustia z polície, tak ju zabije, v dôsledku čoho poškodená podala na F. C. 2. augusta 2016 na Obvodnom oddelení PZ v Plešivci oznámenie, v ktorom zo strachu pred obvineným neuviedla pravdivé skutočnosti.

Za to súd I. stupňa obvinenému podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a pri zistení pritŕžujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho súd I. stupňa zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s

minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd I. stupňa uložil obvinenému ochranný dohľad na dobu 2 rokov a podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona spočívajúcu v príkaze nepribližovať sa k poškodenej B. S., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom M. č. XXX a maloletej W. S., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom M. č. XXX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiať sa v blízkosti ich obydlií.

Zároveň súd I. stupňa podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodenú B. S. s nárokom na náhradu škody - na nemajetkovú ujmu, na civilný proces.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na podklade odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca (ďalej len „prokurátor“) a odvolania obvineného, uznesením z 28. novembra 2018, sp. zn. 3To/156/2018, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bolo obvinenému uložené ochranné opatrenie - ochranný dohľad ako aj vo výroku, ktorým bolo obvinenému uložené obmedzenie v zmysle nepribližovať sa k poškodenej a k jej dcére na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, resp. k jej obydliu, a podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného zamietol.

Obvinený podal dovolanie, prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Csákóa, advokáta v Rožňave, proti uzneseniu odvolacieho súdu z 28. novembra 2018, sp. zn. 3To/156/2018 doručené súdu I. stupňa 15. mája 2019 s tým, že má za to, že došlo k naplneniu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e), písm. g), písm. i) a písm. l) Trestného poriadku.

Obvinený má za to, že odvolací súd sa nesprávne, alebo vôbec nevysporiadal s jeho námietkami, poväčšine uviedol, že sa zhoduje s názorom súdu I. stupňa a odkázal na jeho rozhodnutie, avšak sám na námietky obvineného nereagoval, čo malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. V odvolaní namietal nezachovanie totožnosti skutkov, s čím sa odvolací súd nevysporiadal, bez povšimnutia nechal dôkazy navrhované v prospech obvineného (výpovede svedkov Ď., T., U., H., Q., L., Q., Y., Q., policajtov z OO PZ F., OO PZ Š., OO PZ U., C., P., Y. S.), vykonával a vyhodnocoval dôkazy iba jedným smerom a úplne odignoroval záverečné reči obvineného a jeho obhajcu. Obvinený bol odsúdený za závažné zločiny (ktoré nespáchal), pričom mu bol uložený mimoriadne prísny trest bez náležitého odôvodnenia. Odvolací súd iba formálne odôvodnil zamietavý výrok, avšak nie v materiálnom slova zmysle, jeho rozhodnutie tak nespĺňa požiadavky riadneho odôvodnenia v zmysle ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku a § 180 Trestného poriadku. Obvinený je presvedčený, že neodôvodnením rozhodnutia dochádza k podstatnému porušeniu práva na obhajobu a práva na spravodlivý súdny proces, keďže nie je možné brániť sa proti všeobecným tvrdeniam, čo napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V odvolaní namietal ochranný dohľad, ktorý mu uložil súd I. stupňa, pretože tento nemá oporu v ustanovení § 76 Trestného zákona, rovnako tak namietal zákonnosť výroku o uložení príkazu. Odvolací súd síce týmto námietkam vyhovel, avšak odvolanie obvineného bez uvedenia dôvodu v celom rozsahu zamietol.

Za mimoriadne závažné porušenie práva na obhajobu považuje obvinený skutočnosť, že mu súd I. stupňa aj odvolací súd odopreli možnosť nazrieť do trestného spisu, pričom sa toho niekoľko krát dožadoval (list odovzdaný na poštovú prepravu 18. decembra 2017), avšak nedostal žiadnu odpoveď.

Súd odignoroval aj návrh obvineného na poradie svedkov (list z 25. septembra 2017), pričom avizoval, že poškodená bude ovplyvňovať svedkov, súd napriek tomu o jeho návrhu nerozhodol a ignoroval ho bez toho, aby sa oboznámil s dôvodmi.

Obvinený ďalej uviedol, že v konaní predniesol desiatky dôkazných návrhov, ktorými mienil preukázať svoju nevinu a účelovosť tvrdení poškodenej, súd ich však bez uvedenia dôvodu zamietol. Súd pre svoje

rozhodnutie nepovažoval za potrebné vykonať tak závažný dôkaz, akým je výsluch detí obvineného, pričom mal aspoň odôvodniť prečo, a na základe čoho, dospel k takému presvedčeniu.

K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku došlo podľa obvineného preto, že o jeho väzbe rozhodoval JUDr. Uhorskai miesto JUDr. Töröka, pričom pán predseda senátu JUDr. Török prestal byť jeho zákonným sudcom, keď mu bolo súdom I. stupňa písomne oznámené, že jeho zákonnou sudkyňou sa od 28. júna 2018 stala JUDr. Králiková, ktorá rozhodla napr. o jeho žiadosti o prepustenie z väzby. Následne bez akéhokoľvek oznámenia začal byť vo veci opäť činný JUDr. Török. Obvinený uvedenú námietku vzniesol už v odvolacom konaní, avšak odvolací súd na ňu nereagoval.

K dovolaciemu dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku obvinený uviedol, že vo veci konal predseda senátu JUDr. Török, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania a to pre pomer k poškodenej, ktorej mama pani B. P. bola členkou senátu IT, ktorému predsedal JUDr. Török a ktorá vystupovala v tejto trestnej veci v procesnom postavení svedka. Z jej výpovede je zrejmé nenávisť voči obvinenému. Obvinený má zároveň za to, že skutočnosť, že vo veci rozhodol sudca, ktorý mal byť z konania vylúčený nasvedčuje i fakt, že napriek tomu, že išlo o väzobnú vec, vznikli v konaní prietahy, čo bolo deklarované aj prípisom podpredsedu odvolacieho súdu z 20. augusta 2018, sp. zn. 1SprS/31/2018, ako aj uznesením odvolacieho súdu o zamietnutí sťažnosti obvineného proti rozhodnutiu súdu I. stupňa o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.

Obvinený ďalej poukázal na neštandardný postup súdu I. stupňa pri zabezpečovaní dôkazov, konkrétne keď navrhoval vykonať dokazovanie aj trestným spisom OR PZ SR - OKP Revúca, sp. zn. ORP-246/VYS-RA-2017, z ktorého vyplýva, že poškodená sa voči nemu počas ich vzťahu správala spôsobom, ktorý sa vymyká z bežného rámca noriem spoločenského správania, ako aj z bežných medziľudských vzťahov. Takýto spôsob správania je vylúčený u týranej osoby voči jej tyranovi, čo potvrdili aj znalci. Súd o predmetnom návrhu nerozhodol, avšak prokurátor si poza chrbát obvineného zadovážil vyššie označený spis, predložil ho súdu I. stupňa, ktorý ho nevrátil OR PZ Revúca, ani prokuratúre. Spis aj napriek uvedenému nebol k tejto trestnej veci pripojený, ani oboznámený. Uvedené skutočnosti preukazuje uznesenie MV SR - SKIS, OIS, Banská Bystrica. Závažnosť uvedenej situácie spôsobuje u obvineného pochybnosti o objektivite konajúceho súdu.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený odôvodnil tým, že rozhodnutia oboch súdov sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a to nezákonné zabezpečenie notebooku za účelom znaleckého dokazovania, nezákonnosť dokazovania ad hoc znalcom Ing. Puskajlerom, ktorý nebol zapísaný v Zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, nelegálnosť zabezpečenia listinných dôkazov. Obvinený namietal pribratie znalca Ing. Puskajlera, podal aj sťažnosť, avšak súd ju sťažnostnému súdu nepredložil a tak o nej doposiaľ nebolo rozhodnuté. Rovnako sa márne domáhal svojich práv v podaniach z 31. januára 2018 a 8. februára 2018.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku bol podľa obvineného naplnený tým, že s poškodenou nebol v takom vzťahu, ktorý by naplňal požiadavku špeciálneho subjektu. Súd I. stupňa mylne a bez akýchkoľvek dôkazov založil svoje rozhodnutie na tvrdení, že s poškodenou a údajne aj s jej dcérou žil v spoločnej domácnosti, čo nie je pravda. Vyplýva to z dokazovania, najmä z výpovede poškodenej, odvolací súd sa však s námietkou obvineného v tomto smere nevysporiadal. Došlo tak k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku a nesprávanému použitiu hmotnoprávneho ustanovenia. Závažného pochybenia sa dopustili súdy tým, že obvineného zrejme odsúdili aj vo vzťahu k maloletej W. S., avšak z vykonaného dokazovania a ani z rozhodnutí súdov nie je zrejmé, či maloletá bola v tomto trestnom konaní v procesnom postavení poškodenej. V niektorých skutkoch je uvedené, že bola pri hádke prítomná, bola podrobená znaleckému vyšetreniu a bol vypracovaný znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že nevykazuje syndróm týranej osoby. Z uvedeného vyplýva, že maloletá by mala byť osobou poškodenou v tomto trestnom konaní, napriek tomu v žiadnom zo skutkov uvedených v rozsudkoch súdov, ani v obžalobe, nie je opísané konanie obvineného smerované priamo voči maloletej. Absentuje

voči nej tak subjektívna stránka trestného činu a početnosť a trvanie skutkov, v ktorých je spomenutá, nenasvedčuje tomu, že by sa mohlo jednáť o trváci trestný čin podľa § 208 Trestného zákona. Súd vo vzťahu k maloletej svoje rozhodnutie neodôvodnil, napriek tomu odvolací súd nechal námietku obvineného v tomto smere bez povšimnutia.

Vážnym pochybením je i fakt, že maloletej v trestnom konaní nebol podľa ustanovenia § 48 ods. 2 Trestného poriadku ustanovený opatrovník, čo bolo potrebné už v prípravnom konaní, nebola vôbec v trestnom konaní vypočutá, hoci poškodení bývajú takmer vždy vypočutí, a možnosť jej výsluchu nevyviedla ani súdna znalkyňa PhDr. Štiffelová.

Naviac súd I. stupňa sa v rozsudku zmieňuje iba o družke, ako chránenej osobe, hoci nikdy družkou obvineného nebola. Vôbec sa nezmieňuje o maloletom dieťati poškodenej, napriek tomu súdy oboch stupňov uložili obvinenému príkaz nepriblížiť sa k poškodenej a jej maloletej dcére na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, čiže k obom poškodeným.

Všetky uvedené pochybnosti nasvedčujú tomu, že maloletá nebola v trestnom konaní poškodeným subjektom, napriek tomu bol obvinený odsúdený aj vo vzťahu k nej, čo zakladá záver o nesprávnom právnom posúdení skutku.

Odvolací súd sa nevysporiadal ani s námietkou obvineného ohľadom toho, že jednotlivé dielčie skutky (nedorozumenia) nemajú takú povahu a intenzitu, aby mohli tvoriť jeden trváci trestný čin, bez možnosti prípadnej kvalifikácie ako možného priestupku. Aj v tomto smere tak došlo k nesprávnej aplikácii hmotnoprávných noriem. V odvolaní vymenoval obvinený celý rad dôkazov, ktoré tvrdenia poškodenej, že by sa dopustil trestného činu, vyvracajú. Pokiaľ súdy dospeli k záveru, že vec je potrebné kvalifikovať ako trestný čin, pochybili v právnom posúdení.

V závere dovolania obvinený uviedol, že k porušeniu jeho práv na obhajobu dochádza od samého začiatku trestného stíhania, čo bolo konštatované aj listom verejnej ochrankyne práv, v ktorom je uvedené, že mu bol protizákonne znemožnený kontakt s obhajcom vo výkone väzby.

Obvinený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“) aby vyslovil, že v danej veci došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, zrušil uznesenie odvolacieho súdu z 28. novembra 2018, sp. zn. 3To/156/2018 vo výroku, ktorým jeho odvolanie zamietol, a aby postupom podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku tomuto súdu vec vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie. Zároveň pre prípad, že dovolací súd jeho dovolaniu vyhovie navrhol, aby v zmysle § 380 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol o väzbe tak, že ho do nej nevezme, pričom poukázal na jeho osobu, bezúhonnosť, dlhoročný bezproblémový výkon funkcie policajta, ako aj všetky okolnosti prípadu a dobu, ktorú už vo väzbe a vo výkone trestu odňatia slobody strávil.

Prokurátor sa k podanému dovolaniu vyjadril podaním doručeným súdu I. stupňa 13. júna 2019, v ktorom uviedol, že obvinený neuviedol konkrétne námietky týkajúce sa dôvodov, že vo veci konal, alebo rozhodoval orgán činný v trestnom konaní, sudca, alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia a že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody. Odôvodnenie odvolacieho súdu považuje prokurátor za dostatočné, úplné a zrozumiteľné. Je všeobecne prípustnou súdnou praxou, že v rozhodnutí sa nereaguje na každú námietku a skutočnosť. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu I. stupňa a vzhľadom na jeho rozsah a podrobné hodnotenie na jeho rozhodnutie odkázal. Odvolací súd reagoval na zmenu v osobe predsedu senátu, venoval sa obvineným namietaným procesným pochybeniam. Ohľadom prehodnotenia vykonaných dôkazov prokurátor uviedol, že sa jedná o subjektívny pohľad obvineného na závery, ktoré vyplynuli z hodnotenia dôkazov konajúcimi súdmi. Je zrejmé, že obvinený sa počas celého trestného konania snažil v rámci svojej obhajoby dať vykonaným dôkazom a záverom z nich plynúcich iný význam, v snahe vyvinúť sa zo skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu, prípadne znížiť rozsah svojej viny. Ohľadom námietky

obvineného, že mu nebolo súdmi umožnené nazerať do súdneho spisu, sa prokurátor nevedel vyjadriť a k námietke, že pri vykonávaní dôkazov nebolo dodržané rozumné poradie, v dôsledku čoho došlo k ovplyvňovaniu svedkov poškodenou uviedol, že vykonávanie dôkazov výsluchmi svedkov rešpektovalo zákonné ustanovenie § 261 ods. 1 Trestného poriadku.

Prokurátor navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, keďže nie je dôvodné.

Poškodená B. S. sa k dovolaniu obvineného vyjadrila podaním doručeným súdu I. stupňa 10. júna 2019, v ktorom uviedla, že s dovolaním v plnom rozsahu nesúhlasí. Je toho názoru, že v rámci trestného konania boli vykonané všetky potrebné úkony pre objektívne posúdenie, zhodnotenie a vyhodnotenie trestného činu, ktorého sa dopustil obvinený. Dovolanie obvineného považuje za účelové a je toho názoru, že nebol naplnený žiadny dôvod na podanie dovolania. V súdnom konaní sa jednoznačne preukázalo, že obvinený sa predmetného skutku dopustil. K námietkam obvineného vo vzťahu k priebehu trestného konania sa vyjadriť nevedela.

Obvinený doručil súdu I. stupňa 16. septembra 2019 doplnenie dovolania, v ktorom opätovne poukázal na to, že bolo porušené jeho právo na obhajobu keď mu Ústav v Banskej Bystrici, postupujúc podľa podkladov od vyšetrovateľky a nie podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, neumožnil telefonický kontakt s obhajcom, na základe čoho došlo k zásahu do jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie chráneného okrem iného aj čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). K porušeniu jeho základných práv a slobôd, najmä práva na osobnú slobodu zaručeného podľa čl. 17 ods. 2, ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) došlo tým, že bol väzobne trestné stíhaný, pričom využíval svoje právo a opakovane žiadal súd I. stupňa o prepustenie z väzby na slobodu, žiaľ vždy bolo rozhodnuté v jeho neprospech a to i o sťažnosti. Poukázal na značné prieťahy v konaní predovšetkým zo strany súdu I. stupňa, ktorý o jeho žiadostiach konal neefektívne, čo konštatoval aj odvolací súd v uznesení z 8. augusta 2018, sp. zn. 3Tos/120/2018, v ktorom uviedol, že súd I. stupňa nedostatočne promptne a efektívne postupuje najmä z pohľadu vykonávania hlavného pojednávania a vykonávania dokazovania, ako aj predkladania sťažností obvineného proti rozhodnutiam o väzbe sťažnostnému súdu, resp. v samotnom rozhodovaní o žiadostiach obvineného o prepustenie z väzby, čím vznikli v konaní prieťahy bez zavinenia obvineného. Zároveň upozornil súd I. stupňa, že ak budú v ďalšom konaní (dokazovaní, rozhodovaní o väzbe, predkladaní sťažností odvolaciemu súdu) súdu I. stupňa pretrvávať prieťahy, bude nútený obvineného, i napriek existencii pretrvávajúcich dôvodov väzby, prepustiť na slobodu. Obvinený uviedol, že uvedené uznesenie odvolacieho súdu preukazuje zbytočné prieťahy v konaní, s čím sa konajúci súd vôbec nevysporiadal. Obvinený má za to, že mal byť prepustený na slobodu, pretože väzba bola nezákonná a podané dovolanie považuje za dôvodné, preto mu navrhuje vyhovieť.

K doplneniu dovolania sa vyjadril prokurátor podaním doručeným súdu I. stupňa 23. septembra 2019, v ktorom uviedol, že skutkové dôvody uvedené obvineným nie sú dôvodmi na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku a navyše sa týkajú samotného výkonu väzby a dĺžky jej trvania. Obvinenému nebolo v dôsledku daných skutočností upreté právo na obhajobu na hlavnom pojednávaní a v odvolacom konaní, na ktorých sa rozhodovalo o vine obvineného a jeho potrestaní. Zároveň prokurátor uviedol, že zotrváva na tom, aby dovolací súd dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodné odmietol.

K vyjadreniu prokurátora a k vyjadreniu poškodenej doručil obvinený súdu I. stupňa 29. októbra 2019 podanie označené ako stanovisko, v ktorom uviedol, že sa nestotožňuje s názormi uvedenými poškodenou a trvá na tom, že jeho dovolanie je dôvodné a to najmä z dôvodov, ktoré v ňom uviedol. Tvrdenia poškodenej nie sú hodnoverné, ale sú zavádzajúce a zmätočné. Ohľadom vyjadrenia prokurátora uviedol, že súčasťou jeho práva na obhajobu je aj možnosť komunikovať so svojím obhajcom, pričom poukázal na ustanovenie § 21 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, ako aj § 27 ods. 2 zákona č. 574/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a § 29 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva

spravodlivosti Slovenskej republiky č. 437/2016 Z. z., ktorou sa vydáva poriadok výkonu väzby. Obvinený uviedol, že vždy postupoval v súlade s právnymi normami a o telefonický kontakt žiadal príslušné orgány na predpísanom tlačíve. Napriek tomu mu neboli povolené žiadne telefonické hovory s jeho obhajcom počas celého prípravného konania. Opätovne poukázal na list verejnej ochrankyne práv zo 7. mája 2018, v ktorom táto konštatovala porušenie práva obvineného na telefonický kontakt s obhajcom. Obvinený uviedol, že trvá na dôvodnosti svojho dovolania.

Prokurátor reagoval na stanovisko obvineného podaním doručenom súdu I. stupňa 8. novembra 2019, v ktorom uviedol, že nepodáva žiadne vyjadrenie, len zotrváva na tom, aby dovolací súd dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Dovolací súd o dovolaní obvineného pôvodne rozhodol uznesením z 26. februára 2020, sp. zn. 6Tdo/40/2019 tak, že ho podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Na základe ústavnej sťažnosti obvineného rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) nálezom z 8. decembra 2022, sp. zn. III. ÚS 356/2022 tak, že uznesením dovolacieho súdu z 26. februára 2020, sp. zn. 6Tdo/40/2019, boli porušené základné práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, predmetné uznesenie dovolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení ústavný súd konštatoval, že dovolací súd uznesenie v jeho relevantnej časti zdôvodnil v zásade iba všeobecnými konštatáciami a citáciami svojej skoršej judikatúry, avšak svoje závery žiadnym spôsobom nevysvetlil a neobjasnil. Závery dovolacieho súdu k dovolacím námietkam obvineného ohľadom nedostatočne odôvodnených rozhodnutí súdu I. stupňa a odvolacieho súdu neobstoja v konfrontácii s aktuálnou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ústavný súd už konštatoval, že z hľadiska práva na obhajobu ako imanentnej súčasť spravodlivého procesu je potrebné posúdiť aj to, či skôr konajúce súdy svoje relevantné závery náležite odôvodnili vo všetkých podstatných okolnostiach pre rozhodnutie (IV. ÚS 546/2020, IV. ÚS 156/2022, I. ÚS 24/2022). V zmysle uvedeného dovolací súd tým, že v časti dovolacích námietok smerujúcich k nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutí súdu I. stupňa a odvolacieho súdu nevenoval pozornosť, porušil obvineným označené základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri posúdení dôvodnosti sťažnosti prihliadol aj na posúdenie odôvodnenia rozhodnutí súdov nižších stupňov a konštatoval, že ani odvolací súd nedal obvinenému na viaceré odvolacie námietky odpovede, na ktoré by mohol dovolací súd iba odkázať, čo platí aj vo vzťahu medzi odôvodnením rozhodnutí odvolacieho súdu a súdu I. stupňa. Takto posúdil ústavný súd aj spôsob, akým sa dovolací súd a odvolací súd (ne)vysporiadali s námietkou subsumovanou pod § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku vo vzťahu k postupu pri pribratí znalca ad hoc, ktorého závery hodnotil súd I. stupňa ako nepriamy dôkaz spochybňujúci obhajobu obvineného, rovnako tak procesné postavenie maloletej dcéry poškodenej. Ústavný súd v závere uviedol, že v zmysle § 134 ods. 1 vety druhej zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky bude úlohou dovolacieho súdu riadne a náležite sa vysporiadať s argumentáciou obvineného zameranou na nedostatočné odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu I. stupňa a zároveň zaoberať sa doplnením dovolania z 26. augusta 2019.

Po zrušení uznesenia dovolacieho súdu z 26. februára 2020, sp. zn. 6Tdo/40/2019 nálezom ústavného súdu z 8. decembra 2022, sp. zn. III. ÚS 356/2022 bola vec predložená dovolaciemu súdu na rozhodnutie o dovolaní obvineného 2. januára 2023. Vzhľadom na skutočnosť, že senát 6T dovolacieho senátu už neexistuje, bola trestná vec v súlade s čl. XV ods. 1, ods. 2 v spojení s čl. IV ods. 4 písm. c) Rozvrhu práve dovolacieho súdu na rok 2023 pridelená náhodným výberom 11. januára 2023 do senátu 3T, ktorý podľa čl. XXV Rozvrhu práve dovolacieho súdu na rok 2023 rozhoduje v zložení JUDr. Jana Kostolanská, JUDr. Petr Kaňa a JUDr. Jozef Šutka.

Podľa § 362b ods. 1 Trestného poriadku, po doručení nálezu ústavného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo jeho časť, pokračuje orgán činný v trestnom konaní alebo súd v tom štádiu trestného konania, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu

zrušeného rozhodnutia, ak zákon alebo nález ústavného súdu neustanoví inak. Orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci ústavný súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods.1 Trestného poriadku).

Po vykonaní takto vymedzeného formálneho prieskumu prípustnosti podaného dovolania dovolací súd pristúpil k jeho predbežnému preskúmaniu v intenciách ustanovenia § 378 Trestného poriadku a zistil, že nie sú dané žiadne zákonné dôvody pre odmietnutie dovolania obvineného, a tak predmetné dovolanie vecne preskúmal a zistil, že je dôvodné, pretože odvolací súd sa nevysporiadal so zásadnými námietkami obvineného, ktoré nechal úplne bez reakcie, prípadne iba odkázal na rozhodnutie súdu I. stupňa, ktoré však na obvineným nastolené otázky nedáva odpoveď.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa rozumie vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní, a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom (teda nie akékoľvek, resp. nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu zakladá daný dovolací dôvod) je spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V danej spojitosti dovolací súd zdôrazňuje, že pod zásadným porušením práva na obhajobu možno rozumieť stav, ak došlo v trestnom konaní k pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na konečný výsledok tohto konania. Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako i vo vzájomných súvislostiach.

Obvinený pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku subsumoval námietky ohľadom nesprávneho, resp. nedostatočného vysporiadania sa s jeho námietkami zo strany odvolacieho súdu, jeho nezákonné rozhodnutie, nezachovanie totožnosti skutku, jednostranne vykonané a vyhodnotenú dôkazy, nepovšimnuté dôkazy ním navrhované, ako aj odignorovanie záverečných rečí obvineného a jeho obhajcu, mimoriadne prísny trest uložený bez odôvodnenia a porušené ustanovenia § 168 ods. 1 a § 180 Trestného poriadku.

Dovolací súd považuje napadnuté uznesenie odvolacieho súdu za nedostatočné a to z dôvodu, že tento sa iba veľmi všeobecne vyjadril k odvolaniu obvineného, odkázal na rozsudok súdu I. stupňa a ku konkrétnym námietkam obvineného, s ktorými sa nevysporiadal ani súd I. stupňa vo svojom rozsudku, sa nevyjadril. Jedná sa najmä o námietky obvineného, ktoré následne uplatnil aj vo svojom dovolaní: procesné postavenia maloletej dcéry poškodenej v trestnom konaní, neustanovenie opatrovníka maloletej v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 Trestného poriadku, návrhy obvineného na vykonanie dôkazov, na ktoré súd I. stupňa nereagoval, prípadne ich bez odôvodnenia odmietol, postup pri pribratí znalca Ing. Jozefa Puskajlera, nepredloženie sťažnosti obvineného proti uzneseniu o pribratí znalca sťažnostnému

súdu, spôsob zaistenia notebooku bez zápisnice o vydaní vecí, žiadosť obvineného o preštudovanie spisu bez odozvy.

Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že povinnosť riadneho odôvodnenia rozhodnutia vyplývajúcu z ustanovenia § 168 ods. 1 Trestného poriadku, najmä v časti úvah vo vzťahu k ťažiskovým a vo veci podstatným otázkam, keď aj spôsob vysporiadania sa s podstatnými obhajobnými, resp. i odvolacími námietkami obvineného v napadnutom (a zrušovanom) uznesení absentoval.

Uvedený nedostatok považuje dovolací súd za porušenie práva na obhajobu obvineného zásadným spôsobom, ktoré napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a mohlo mať vplyv na konečný výsledok predmetného trestného konania.

Čo sa týka ostatných dovolacích dôvodov, ktoré obvinený vo svojom dovolaní namietal, dovolací súd má za to, že je nadbytočné a predčasné riešiť akékoľvek iné dovolacie námietky obvineného, pretože v tomto rozhodnutí dospel k záveru, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a nereagoval na námietky obvineného. Právo obvineného na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasné a zrozumiteľné, dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, je súčasťou práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 os. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom k tomu, že predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu nie je v tomto ohľade možné považovať za dostatočné, je potrebné, aby najskôr došlo k náprave zo strany odvolacieho súdu, ktorý bude konať a rozhodovať o odvolaní obvineného a odvolaní prokurátora. Ak by sa dovolací súd v súčasnom štádiu konania zaoberal akýmkoľvek inými dovolacími námietkami obvineného, zaviazal by tak svojím právnym názorom odvolací senát, ktorý ešte len bude v tejto trestnej veci konať a rozhodovať.

Podľa § 382a Trestného poriadku dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hocí len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Dovolací súd preto so zreteľom na uvedené zistenia podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil vo výroku tohto rozsudku porušenie zákona v neprospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie odvolacieho súdu z 28. novembra 2018, sp. zn. 3To/156/2018 ako aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo, zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal odvolaciemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu opätovne prerokoval a rozhodol.

Pri opätovnom prerokovaní a rozhodnutí bude potrebné, aby sa odvolací súd riadil vyššie vyjadreným právnym názorom dovolacieho súdu a dôsledne sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami obvineného, ktoré vo svojom odvolaní uplatnil.

S ohľadom na uvedené bude odvolací súd povinný vykonať odvolacie konanie opätovne.

Obvinený sa v čase rozhodovania dovolacieho súdu nachádza na slobode, pretože z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom sa vo veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 1T/73/2017 od 29. novembra 2018 nachádzal (pred tým vo väzbe od 9. januára 2017 do 28. novembra 2018), bol uznesením Okresného súdu Trenčín z 19. marca 2021, sp. zn. 6PP/42/2021 (č. l. 2169 - 2170 súdneho spisu), podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku podmienene prepustený, zároveň mu bola podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba v trvaní 4 roky a nariadený probačný dohľad v trvaní 2 roky, počas ktorého mu bol podľa § 51 ods. 3 Trestného poriadku uložený zákaz opustiť územie Slovenskej republiky a podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona príkaz nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodených B. S., nar. XX. X. XXXX a maloletej W. S., nar. XX. Y. XXXX (t. č. M. XXX). Rovnako tak Okresný súd Trenčín nariadil podľa § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 68 ods. 1 Trestného zákona kontrolu technickými prostriedkami nad dodržiavaním uložených obmedzení a povinností. V zmysle uvedených skutočností dovolací súd nerozhodoval podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku o väzbe obvineného.

Toto rozhodnutie prijal senát dovolacieho súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.